

بایکوت ورزشی رژیم نامشروع

🔴 نگاه
شیوا نوری

ورزشکاران حرفه‌ای برای آنکه دستشان به مدال برسند و روی سکوی قهرمانی بروند ماه‌ها و بلکه سال‌ها هوشیارانه تمرین می‌کنند و عرق می‌ریزند. به میدان مسابقه که پا می‌گذارند تمام توان خود را به کار می‌گیرند تا حاصل دسترنج خود را پس از سال‌ها ممارست ببینند. این پروسه مهم شامل حال ملی‌پوشان و قهرمانان کشورمان نیز می‌شود، حتی بیشتر از ورزشکاران سایر کشورها. چرا که ورزش ایران پر است از کم و کاستی، بی‌توجهی و تبعیض؛ فاکتورهای مهمی که می‌تواند روحیه و انگیزه بهترین ورزشکاران دنیا را نیز به پایین‌ترین حد ممکن برساند ولی قهرمانان ایرانی با این همه معضل و چالش نه تنها ناامید نمی‌شوند بلکه با همه تبعیض‌ها و بی‌توجهی‌ها مبارزه کرده و با کمترین امکانات قله‌های افتخار را یکی پس از دیگری فتح می‌کنند. در چنین شرایطی فقط و فقط در یک مورد است که ورزشکاران ایران اسلامی بی‌قید و شرط بی‌خیال مدال و سکوی می‌شوند؛ مبارزه نکردن با حریفی از رژیم اشغالگر قدس.

این همان موردی است که در روزهای اخیر سر و صدای زیادی در داخل و خارج به پا کرد و بسیاری تصور می‌کردند می‌توانند به اهداف پوشالی و مسموم خود برسند. غافل از اینکه ورزشکاران کشورمان چرایی این تصمیم سخت و مهم را در ک کرده و امکان ندارد فرصت سوءاستفاده را به معاندان و وطن‌با بدهند. پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی موضع رسمی کشورمان منتهی بر به رسمیت نشناختن رژیم صهیونیستی اعلام شد و جامعه ورزشی نیز به تبعیت از مواضع انقلاب و امام راحل(ره) از رویارویی با رقبایی از این رژیم جعلی خودداری کرد. این بازی نکردن شامل همه رشته‌های انفرادی و تیمی می‌شود و حتی در رقابت‌های مهم المپیک نیز ملی‌پوشان ایرانی پاروی آرمان‌ها نگذاشته‌اند. همانطور که اشاره شد به رسمیت نشناختن اشغالگران قدس موضعی محکم و غیر قابل مذاکره و انکاری است که سیاستمداران کشورمان هرگز از آن کوتاه نیامده‌اند و در مجامع بزرگ سیاسی نیز به آن افتخار کرده‌اند. اهالی ورزش نیز همسو با آرمان‌های کشورمان از هر گونه رویارویی با ورزشکاران صهیونیست خودداری می‌کنند تا از این طریق به همه دنیا اعلام کنند آنها نیز رژیم غاصب را به رسمیت نمی‌شناسند. در ورزش جهان عرف است که ورزشکاران قبل و بعد از رقابت و روی سکو با هم دست می‌دهند و عکس یادگار ی می‌گیرند. در حالی که ما نه رژیمی که کاملاً جعلی است، سرزمین فلسطین را به اشغال خود در آورده، از کشتن زنان و کودکان بی‌گناه ابایی ندارد و از تورست‌ها حمایت می‌کند را به رسمیت می‌شناسیم نه ورزشکارانش را. هر چند که این رژیم زیر پرچم IOC فعالیت می‌کند اس‌ا همه ما بر این باوریم که آتش افروزی‌ها و کشتارهای اشغالگران با روح ورزش همخوانی ندارد. تا زمانی که رژیم جعلی کودک‌کش دست از جنایت و تفکرات سلطه‌جویانه خود بردارد بایکوت ورزشی آنها از سوی ورزشکاران ایران تداوم خواهد داشت و در این مسیر هیچ تهدید و ارعابی نیز ما را از آرمان‌هایمان دور نخواهد کرد.

روزی که خرهای تهران موشه‌دایان شدند!

🔴 نوستالژی
فریدون حسن

چهارمین دوره رقابت‌های جام‌ملتهای آسیا در تهران یک مهمان نامیمون و ناخوشایند داشت. ا.ر دبیهشت ماه

۱۳۴۷ تهران در حالی میزبان جام ملتهای آسیا بود که برای مردم مسلمان کشورمان به رغم اینکه زیر سلطه حکومت دست‌نشانده پهلوی بودند حضور نیم فوتبال رژیم اشغالگر قدس غیر قابل تحمل بود..

■ **استخدام جیره حور**

حاکمیت آن روزهای ایران البته در نقطه مقابل مردم قرار داشت و هر چند به عنوان یک کشور اسلامی و قدرتمند نمی‌توانست به‌وضوح با رژیم صهیونیستی ارتباط برقرار کند اما گویگری مراودات میان دو رژیم کم‌کم آنها را این قدر به هم نزدیک کرده بود که حکومت پهلوی برای خوش خدمتی به صهیونیست‌ها برخی عمال خود را در قالب تماشاگر راهی ورزشگاه پیر تهران کند تا تیم رژیم صهیونیستی در اولین دیدار خود مقابل برمه تنها نباشد غافل از آنکه مردم هوشیار خیلی زود دست آنها را خوادند و با پر تاب بطری‌های نوشابه و سردادن شعارهای ضدصهیونیستی عملاً اجازه قدرت‌نمایی و حمایت آنچنانی را به آنها ندادند.

■ **فینال پر حاشیه**

با وجود تمام مخالفت‌ها و اقداماتی که گروه‌های اسلامی و مذهبی و مردم در برخورد با تیم فوتبال رژیم صهیونیستی انجام دادند، شرایط فوتبال آسیا در آن زمان به گونه‌ای نبود که بتواند حرفی را مقابل این تیم قرار دهد و مانع از فینالیست شدن آنها شود. بنابر این این تیم به همراه تیم‌های ایران به بازی روز ۲۹ اردیبهشت ماه ۱۳۴۷ در ورزشگاه امجدیه راه یافت. با مشخص شدن این موضوع اقدام رژیم پهلوی برای حمایت از این تیم و همچنین شیطنت‌های یهودیان متمول حاضر در ایران شروع شد. رژیم به قول معروف سبیل عمال خود را برای حضور در ورزشگاه و تشویق تیم رژیم اشغالگر بیشتر چرب کرد و یهودی‌های ایران هم به سرکردگی حبیب‌القلیان تعداد قابل توجهی از تبلیغ‌های مسابقه را خریداری کردند تا بازیکنان تیم رژیم صهیونیستی تنها نمانند اما مردم تهران در حرکتی بی‌نظیر از همان ساعات اولیه صبح سکوهاي ورزشگاه را پر کردند.

■ **پیروزی بزرگ**

بازی که شروع شد، شعارهای ضدصهیونیستی تماشاگران هم شروع شد و همین بر آتش خشم آنها می‌افزود و خشونت آنها را در مقابل بازیکنان تکنیکی ایران بیشتر می‌کرد. بازی با برتری ایران به پایان رسید و ما قهرمان آسیا شدیم اما این پایان کار نبود. تظاهرات عظیمی بعد از پایان مسابقه علیه رژیم صهیونیستی شکل گرفت. مردم خرابی بار کش آن روزهای پایتخت را بزک می‌کردند و یک چشم آنها را می‌پ بستند تا شبیه موشه‌دایان نخست وزیر رژیم صهیونیستی شوند. یهودیان و صهیونیست‌ها هم البته بیکار نماندند و سعی داشتند فتنه و بلوا بر پا کنند به این بهانه که ایران به داور مسابقه رشوه داده است. البته این تلاش ناکام ماند.

🔴 گفت‌وگو
سعید احمدیان

صهیونیستی در هفته‌های اخیر واکنش‌های زیادی را به همراه داشته است و سبب شده تا بار دیگر مرام و پهلوانی ورزشکاران جوانمرد ایرانی در دفاع از ملت مظلوم فلسطین به سر تیتیر اصلی خبرها تبدیل شود. افتخاری که عصیانیت صهیونیست‌ها و البته عده قلیلی در داخل کشور را به همراه کرده است. در این راستا با داود آذر نوش، رئیس سازمان بسیج ورزشکاران گفت‌وگو کرده‌ایم و از وی در باره فلسفه کار بزرگ ورزشکارانانی که کریمی بر سیده‌ایم.

■ ■ ■

ایسن روزها همه جاصحبت از حرکت جوانمردانه علیرضا کریمی است؛ می‌خواهیم درابتدا بر ایمان از فلسفه‌بازی نکردن ورزشکاران ایرانی بنمایندگان رژیم صهیونیستی صحبت کنیم.

با توجه به اینکه اساساً ما رژیم جعلی صهیونیستی را به رسمیت نمی‌شناسیم و یک رژیم جعلی و کودک‌کش است، لذا با این رژیم هیچ مراوده سیاسی، اقتصادی و اجتماعی و رابطه‌ای نداریم. بر همین اساس هم هیچ‌گونه رابطه‌ای با این رژیم نباید داشته باشیم. با توجه به اینکه در تعدادی از رشته‌ها رژیم اشغالگر قدس ورزشسکار دارد، امکان رویارویی با هم وجود دارد و تا امروز هم ورزشکاران کشورمان از مصاف با

فلسفه رویارو نشدن ورزشکاران ایرانی با نمایندگان رژیم صهیونیستی در گفت‌وگوی «جوان» با داود آذر نوش، رئیس سازمان بسیج ورزشکاران

ورزشکاران در خط مقدم مبارزه با رژیم صهیونیستی هستند

داود آذر نوش، رئیس سازمان بسیج ورزشکاران

آنها خودداری کرده‌اند و این مسئله تا نابودی رژیم اشغالگر قدس ادامه خواهد داشت. در ورزش با توجه به روحیه جوانمردی و پهلوانی در بین ورزشکاران، این رویارونشدن شکل متفاوتی با دیگر بخش‌ها دارد و خودش رابیشتر نشان می‌دهد. حتی در رشته‌هایی که جدال نفر به نفر نیست یا در رشته‌های تیمی یا

■ ■ ■

دوستان منتقد مبارزه نکردن با رژیم صهیونیستی باید این مسئله را با خودشان حل کنند که اساساً دولتی به نام اسرائیل موجودیت ندارد و بخواهیم با آنها مرواده ورزشی داشته باشیم

به تازگی در چند رشته ورزشکاران کشورهای دیگر را به خدمت گرفته‌اند و از ورزشکارا اجاره‌ای که با پول تابعیت گرفته‌اند، آن هم در برخی رشته‌ها استفاده می‌کنند. سطح فنی آنها هم اصلاً بالا نیست. اتفاقی که برای علیرضا کریمی افتاد خیلی برای صهیونیست‌ها سنگین بود و نتایج‌او به دنبال این بود آبروی رفته خودشان را بر گرداند اما با پیام حضرت آقا و تجلیل ایشان و همچنین تقدیر سایر نهاده‌ا مانند بسیج، وزارت ورزش و... علیرضا کریمی تبدیل به یک چهره ملی شد. نتایج‌او به دنبال این بود که به ورزشکاران ما بگوید شما چرا از مدال می‌گذرید! نتایج‌او مغزش کار نمی‌کند و اگر می‌دانست که در زمان جنگ تحمیلی ۵ هزار شهید ورزشکار از جمله مدال آوران و قهرمانان در رشته‌های مختلف داشته‌ایم، این حرف را نمی‌زد. اینجا که کریمی با نماینده رژیم اسرائیل کشتی نگرفته، در جبهه‌ا ما ورزشکارانمان مدال و سکوی قهرمانی را رها کردند و جانشان را در راه آرمان‌های انقلاب و خاک و کشورمان فدا کردند. این را متأسفانه نتایج‌او نمی‌فهمد و اگر می‌دانست که الان ورزشکاران ما برای آزادی قدس لحظه‌شماری می‌کنند! این صحبت‌ها را مطرح نمی‌کرد. در جنگ با آن شرایط چند هزار شهید داشتیم و اگر الان امر حضرت آقا باشد، ورزشکاران در صف مبارزه با رژیم اسرائیل در خط مقدم و پیش‌تاز خواهند بود. لذا نتایج‌او آمد یک کار تبلیغاتی کند و نظر‌ها را به خودش جلب کند، این حرکت وی علاوه بر اینکه

تاریخچه بایکوت ورزشی ایران علیه رژیم صهیونیستی

خط قرمز همیشگی روی اشغالگران قدس

■ **آغاز یک قانون**

کاروان کشتی به ایران بازمی‌گردد. بسیاری هنوز نمی‌دانند مسئله چیست و برخی نیز کم و بیش چیزهایی می‌دانند. برخی مسئولان اعزامی به کی‌یف شورای توبیخ می‌شوند تا این مساله بار دیگر تکرار نشود. وزارت امور خارجه اعلام می‌کند وقتی اسرائیل را به رسمیت نمی‌شناسیم، دلیلی وجود ندارد ورزشکاران ایران برابر ورزشکاران آن به میدان رفته و مسابقه بدهند و کی‌یف می‌شود آخرین مصاف رسمی ورزش ایران با نمایندگان رژیم غاصب و بسیاری به همین دلیل ولایتی را پایه‌گذار بازی نکردن ورزشکاران ایرانی برابر ورزشکاران اسرائیلی می‌دانند که او می‌گوید: «برخی می‌گویند این کار را ولایتی پایه‌گذاری کرده‌بند افتخار می‌کنم پایه‌گذار این اقدام در کشور بودم.»

■ **تلاش برای حفظ یک آرمان**

بایکوت ورزشکاران رژیم صهیونیستی، سال هاست

قهرمانی جهان به میزبانی کی‌یف شوروی بود که بیزن سیف‌خانی، فرنگی کار گیلانی وزن ۷۴ کیلوگرم برابر رابیسون گوناشویلی قرار گرفت و ۴ بر ۳ پیروز شد. سیف‌خانی در نهایت نهم شد اما روزنامه‌های پرتیترآز سیاسی و ورزشی آن زمان با چاپ عکس سیف‌خانی نوشتند که پیروزی این کشتی‌گیر ایرانی کمتر از طلا نبود. با این وجود اما علی‌اکبر ولایتی، وزیر امور خارجه در حالی که مسابقات کشتی آزاد هنوز آغاز نشده بود، دستور بازگشت فوری کاروان کشتی را صادر کرد. تصمیم آنی و فوری بود. به‌طوری که کشتی‌گیران شو که شده بودند. مجید ترکان در خصوص این اتفاق می‌گوید: «همه‌های شوب بود که بیدارم کردند. فکر کردم مثل همیشه ما رجب‌ان قصد کنترل وزنم را دارند تا برای وزن کتن فردا خیالشان راحت باشد، اما گفتند که سریع باید وسایلم را جمع کنم که به ایران برگردیم!»

ولایتی را پایه‌گذار بازی نکردن ورزشکاران ایرانی برابر ورزشکاران اسرائیلی می‌دانند. او می‌گوید: «برخی می‌گویند این کار را ولایتی پایه‌گذاری کرد؛ بنده افتخار می‌کنم پایه‌گذار این اقدام در کشور بودم.»

ورزشکارانمان جانشان را در راه آرمان‌های انقلاب و خاک و کشورمان فدا کردند. این رمتأسفانه نتایج‌او نمی‌فهمد و اگر می‌دانست که الان ورزشکاران ما برای آزادی قدس لحظه‌شماری می‌کنند، این صحبت‌ها را مطرح نمی‌کرد

دخالت سیاست در ورزش بود، سبب شد تا مردم تجلیل بیشتری از آقای کریمی کردند و وی تبدیل به یک اسطوره و پهلوان شد که امیدواریم او بتواند افتخاری را که حضرت آقا به ایشان با دادن لقب پوریای ولی دادند، قدر بدانند.

مسئله مهم حمایت از ورزشکارانی مانند کریمی به خاطر حرکت بزرگشان است؛ امری که به نظر می‌رسد در انجام آن در مقاطعی کوتاهی شده است؛ در این باره چه توصیه‌ای به مسئولان دارید؟

ما به هم خودمان در بسیج ورزشکاران در تجلیل از این ورزشکاران تلاش خودمان را می‌کنیم. با این حال وزارت ورزش به عنوان متولی اصلی ورزش باید طبق آیین‌نامه‌ای که وجود دارد به ورزشکارانی مانند کریمی همسطح پاداش قهرمانی و حتی بیشتر را اعطا کند تا این حس ضد صهیونیستی همچنان شعله‌ور باقی بماند.

به عنوان سؤال پایانی، چه صحبتی با عده‌محدودی دارید به با افتقاد از حرکت کریمی، به دنبال این بودند تا تابوی رویارویی با رژیم اسرائیل شکسته شود؟

این افتقادها را از سوی کسانی که تعدادشان هم کم هست، به پای عدم آگاهی می‌گذاریم. جمله دیگری به کار نمی‌بریم و اعتقاد داریم این دوستان آگاهی ندارند. الان چطور با کشوری مانند امریکا که رابطه نداریم و این کشور با ما تخاصم دارد، مراوده ورزشی داریم، تیم‌های آنها به ایران می‌ایند یا تیم‌های کشورمان را امریکا می‌روند و در آخرین مسابقات هم تیم کشورمان در خاک امریکا توانست قهرمان وزنه‌برداری جهان شود. چون امریکا یک دولت است، اشکال اساسی ما به این دوستان این است که اساساً رژیم اسرائیل دولت نیست، دولت‌های سرزمین داشته باشد که این رژیم سرزمین ندارد. این مسئله را دوستان منتقد تمعاد باید با خودشان حل کنند که اساساً دولتی به نام اسرائیل موجودیت ندارد که بخواهیم با آنها مراوده ورزشی داشته باشیم. آقایی که در داخل این مطلب را مطرح می‌کنند که برویم مسابقه بدهیم با شکست دادن آنها قدرتمان را نشان دهیم، ما هم این را قبول داریم که سطح پیچهای ما اصلاً قابل قیاس با ورزشکاران این رژیم نیست، در سطح محلات ما هم نیستند، اما ما حرف‌مان این است که این رژیم اصلاً دولت نیست و پرچم ندارد و ورزشکاران کشورمان با دولت‌ها مسابقه می‌دهند نه با ورزشکارانی که نماینده یک رژیم جعلی هستند.

یک هدف و آرمان برای جمهوری اسلامی و ورزشکاران آن است. اما طی سال‌های گذشته، مجامع ورزشی به امتناع ورزشکاران ایرانی از رویارویی با نمایندگان این رژیم واکنش نشان داده و با بیای اینکه ورزش را نباید دستمایه اهداف سیاسی کرد، تهدیدهای جدی در این راستا کرده‌اند. تهدید به تحریم و اخراج از مسابقات که ورزشکاران ایرانی را مجبور به یافتن راه‌حلی جدی برای ادامه راهی که در پیش گرفته‌اند کرد. طبق قوانین بین‌المللی، تنها دلیل پزشکی می‌توانست دلیل امتناع ورزشکاران از رفتن به میدان مسابقه باشد. مسئله‌ای که باعث شد آرش میراسماعیلی در آتن، با مطرح کردن کمردرد شدید از رسیدن به سوزن بازماند و برابر نماینده رژیم صهیونیستی قرار نگیرد. البته علاوه بر مجوز پزشکی که بسیاری از ورزشکاران با استفاده از آن از رویارویی با حریفان سرساز زده‌اند، بیان مشکلات خانوادگی (علیرضا خسته که به این بهانه راهی المپیک ریو نشد، تأخیر در صدور ویزا(در مسابقات جهانی بسکتبال زیر ۲۱ سال‌های جهان در سال ۲۰۰۵ وقتی ایران با اسرائیل همگروه شد، چند روز دیرتر از مهلت قانونی اقدام به درخواست ویزا کرد تا تأخیر سفارت آرژانتین در صدور روادید را دلیل حضورنداشتن در مسابقات اعلام کند و محرومی نیز از جانب فیبا گریبان بسکتبال ایران را نگذرد) و باختن در مسابقه منتهی به رویارویی با آنها (علیرضا کریمی که در مسابقات امیدهای جهان در شرایطی که از حریف روس خود پیش بود، بعد از مشخص شدن حریف بعدی او در بازی هم‌زمان که نماینده اسرائیل بود، ظاهراً اسبیر فیتیله بیچ‌های کشتی گیر روس شد و شکست خورد) را مسائلی از این دست بود که توانسته طی سال‌های اخیر ورزشکاران ایرانی را برای ادامه این راه و حفظ آرمانی مقدس که به پای آن خون‌های زیادی ریخته شده است یاری کند.